

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211203044
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8211203044.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému: W. L., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, XXX XX W., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOSS, so sídlom Prešov 080 05, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom v Stropkove 091 01, Námestie SNP č. 7, o zaplatenie 374,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 6C 8/2012-62 zo dňa 5.9.2012, takto :

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 81,53 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto uznesenia.

Z a v ä z u j e žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 19,11 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 331,94 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.1.2010 do zaplatenia. Odporcovi (v ďalšom texte žalovaný - § 79 ods. 1 O.s.p.) bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (v ďalšom texte žalobca - § 79 ods. 1 O.s.p.) sumu 42,17 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.1.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva. Žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 63,15 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku.

Svoje rozhodnutie o trovách konania súd zdôvodnil odkazom na ust. § 142 ods. 2, § 146 ods. 2 veta prvá a § 151 ods. 1 O.s.p.. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že návrhu bolo sčasti vyhovené a sčasti bolo konanie zastavené. Návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca a vedľajší účastník. Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách

konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Žalobca bol

v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 42,17 eur a úroku z omeškania zo sumy 42,17 eur

vo výške 9 % ročne od 22.1.2010 do zaplatenia. Žalovaný bol v konaní úspešný v časti zaplatenia sumy 331,94 eur a 9 % ročného úroku z omeškania od 22.12.2010 do zaplatenia, v ktorej bolo konanie

zastavené zavinením žalobcu. Z procesného hľadiska preto platí, že úspech v prevažnej časti mal žalovaný. Vychádzajúc z výšky žalovanej istiny s úrokom z omeškania kapitalizovaný ku dňu vyhlásenia rozsudku (spolu teda zo sumy 462,48 eur), bol žalobca v konaní úspešný v rozsahu 11,27 % (52,13 eur) a žalovaný v rozsahu 88,73 % (410,35 eur). Vzhľadom na uvedený pomer úspechu a neúspechu právo na náhradu trov konania nemal žalobca. Úspešnejší žalovaný návrh na náhradu trov konania neurobil a súd mu preto náhradu trov nepriznal. Návrh na rozhodnutie o trovách konania však podal vedľajší účastník, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil. Vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupoval. Preto vzhľadom na výsledok konania a prevažujúci úspech žalovaného súd mu priznal náhradu trov konania vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu žalovaného k úspechu žalobcu. Súd sa nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka, ktorý trovy konania žiadal v plnej výške tak, ako keby predmetom konania bolo iba zaplatenie zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník vstúpil do celého konania, predmetom ktorého bolo tak zaplatenie zmluvnej pokuty aj ceny poskytnutých služieb, spolu v sume 374,11 eur s príslušenstvom. Z uvedeného vstupu vedľajšieho účastníka nijako nevyplýva, že by vedľajší účastník vstupoval len do časti konania týkajúcej sa zaplatenia zmluvnej pokuty. Svedčí o tom aj odpor proti platobnému rozsudku zo dňa 19.10.2011, kde zaujal postoj k celému predmetu konania, keď uviedol, že v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty navrhuje návrh ako nedôvodný zamietnuť a v časti o zaplatenie ceny služieb nárok nenamieta a navrhuje rozsudkom vyhovieť a zaviazat žalovaného k povinnosti zaplatiť ceny služieb a príslušné úroky. Vedľajší účastník preto má právo na náhradu trov konania rovnako, ako žalovaný, iba v pomere úspechu žalovaného k úspechu žalobcu, t. j. v rozsahu 77,46 %. Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd vo veci samej, t. j. odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 19.10.2011), ktoré činia za jeden úkon právnej služby 26,56 eur. Po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál) vo výške 14,82 eur (2A7/41) a zvýšenie odmeny a náhrad o daň z pridanej hodnoty vo výške 13,59 eur, sumu spolu 81,53 eur. Vzhľadom na pomer úspechu žalovaného k úspechu žalobcu však vedľajšiemu účastníkovi patrí len 77,46 % z tejto sumy, teda 63,15 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Napadol ním len výrok o náhrade jeho trov prvostupňového konania. Navrhol v tejto časti rozsudok zmeniť a zaviazat žalobcu povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 81,53 eur. Okrem toho si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie v celkovej výške 25,09 eur. Ako dôvod uviedol, že nárok žalobcu pozostáva z dvoch samostatných nárokov. Vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku žalobcu vo výške 42,17 eur s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Tieto nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom oba mohli byť predmetom samostatných žalôb. Poukázal v tejto súvislosti na odôvodnenie ním podaného odporu, podľa ktorého nenamietal účasť uplatneného nároku žalobcu vo výške 42,17 eur a uplatnil si náhradu trov konania vzniklých právnym zastupovaním, pretože v konaní vystupoval na podporu žalovaného a v ním napádanej časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty bol v celom rozsahu úspešný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyšších súdov SR číslo R 28/1970, R 53/1993, uznesenie zo dňa 26.1.2011

sp. zn. 4M Cdo 20/2010. V obdobnej právnej veci rozhodol Krajský súd v Prešove o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo veciach sp. zn. 16Co/33/2012,

3Co/17/2012, 17Co/37/2012, 18Co/34/2012. Vedľajší účastník bol v konaní o samostatnom nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v celom rozsahu úspešný. Preto súd rozhodol nesprávne, ak pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka vychádzal z jeho pomerného úspechu a priznal mu náhradu trov konania vo výške 77,46 %. Súd musí vychádzať zo samostatnosti nárokov a pri nároku žalobcu na zmluvnú pokutu mal vedľajší účastník 100 % úspech a z toho treba vychádzať aj pri náhrade trov konania. Rozsah pôsobenia hlavného účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, je zadefinovaný žalobou. Ak však vo veci ide o uplatňovanie dvoch alebo viacerých samostatných nárokov vyplývajúcich z rozličných právnych vzťahov, ktoré by mohli byť aj predmetom samostatných žalôb, vedľajší účastník sa môže sám rozhodnúť, do ktorého z týchto samostatných konaní, ktoré sú uplatňované v jednej žalobe, vstúpi, pretože ho nikto nemôže nútiť, aby vystupoval na strane žalovaného aj v spojenom samostatnom konaní, v ktorom nie sú porušované spotrebiteľské práva. Rozsah svojho pôsobenia v takýchto spojených veciach určuje sám vedľajší účastník.

Účastníci sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Po takomto preskúmaní napadnutej časti rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je v konečnom dôsledku opodstatnené.

Na úvod je potrebné zdôrazniť, že konanie vo veci samej je právoplatne skončené, čomu predchádzal aj prejav vôle žalobcu o čiastočnom späťvzati žaloby. Vady konania, ktoré predchádzali tomuto právoplatnému rozsudku, je treba vykladať eurokomfortným spôsobom, a teda aj tak, že vnútroštátnym súdom prináleží vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa vnútroštátneho práva vyplývajú z nekalej povahy zmluvných podmienok s cieľom ubezpečiť sa, že spotrebiteľ takýmito podmienkami nebude viazaný. Stabilita práva a právnych vzťahov vyžaduje, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými po vyčerpaní dostupných opravných prostriedkov alebo po uplynutí lehôt stanovených na podanie týchto opravných prostriedkov. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ, právo Spoločenstva neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby neuplatnil vnútroštátne procesné normy, na základe ktorých získava rozhodnutie právoplatnosť, aj keby to umožnilo napraviť porušenie akéhokoľvek ustanovenia práva Spoločenstva k predmetnému rozhodnutiu (rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 6.10.2009 C-40/08, bod 36, 37 a 59).

V preskúmvanej veci je treba dať za pravdu vedľajšiemu účastníkovi, že jej predmetom bolo prejednanie dvoch právnych vecí, ktoré sa považujú pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania za samostatné. Išlo o veci, ktoré boli inak samostatne žalovateľné a len zásluhou žalobcu došlo k ich spojeniu na spoločné konanie.

Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom vedľajšieho účastníka o jeho práve vstúpiť do súdneho konania týkajúceho sa len jednej z týchto vecí. Vedľajší účastník vstupuje do konania na stranu konkrétneho účastníka, pričom má rovnaké práva a povinnosti, ako samotný účastník. Účelom jeho vstupu je ochrana práv takéhoto účastníka. Je v rozpore

s účelom vedľajšieho účastníctva, pokiaľ vedľajší účastník zahľási svoj vstup len do časti predmetu konania, pričom uzná, že vo zvyšku predmetu konania účastník nie je v práve. To

platí aj v prípade, že predmetom súdneho konania sú dve alebo viaceré spojené právne veci. Keďže vedľajší účastník zdieľa v súdnom konaní úspech či neúspech účastníka, na strane ktorého vstúpil, musí sa aj pri rozhodovaní o náhrade trov zohľadňovať úspešnosť, či

neúspešnosť účastníka v konaní. Pokiaľ je teda účastník v konaní čiastočne neúspešný, v tom istom rozsahu je neúspešný aj vedľajší účastník.

V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov a teda aj vedľajšieho účastníka (§ 142 ods. 1, 2 O.s.p.), ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkovom nároku majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11.10.2012 sp. zn. 3M Cdo 11/2011). To sa v plnom rozsahu týka aj rozhodovania o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktoré by malo zodpovedať úspechu, či neúspechu hlavného účastníka pri rozhodovaní o tej ktorej zo spojených vecí.

V preskúmvanej veci vzniklo právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalobcovi vo veci o zaplatenie 42,17 eur s príslušenstvom, a to podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca si náhradu trov síce uplatnil, ale jej výšku nevyčísľil a proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, že nemá právo na náhradu trov konania, nepodal odvolanie.

Žalovanému, a teda aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania v zastavenej časti o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom, a to podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Žalovaný účastník si náhradu týchto trov neuplatnil a preto správne mu takáto náhrada nebola priznaná. Keďže však vedľajší účastník si toto právo uplatnil aj náhradu trov riadne vyčíslil, bol povinný prvostupňový súd vypočítať náhradu trov právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty tvorenej predmetom veci 331,94 eur a to v rozsahu obmedzenom vyčíslením vedľajšieho účastníka zo dňa 24.2.2012. V súlade s § 10 ods. 1, 2 a vyhlášky č. 65/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len vyhláška, patrí za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci 331,94 eur odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny 26,56 eur. Takáto odmena v preskúmavanej veci patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanie opravného prostriedku zo dňa 19.10.2011 (§ 14 ods. 1 písm. a), e) vyhlášky). K tejto odmene sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, ktorej výška v roku 2011 bola 7,41 eur za úkon (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Celková suma odmeny a náhrad sa v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky zvyšuje o 20 % daň z pridanej hodnoty, t. j. o sumu 13,59 eur na celkovú čiastku 81,53 eur.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 81,53 eur.

Úspech v odvolacom konaní mal vedľajší účastník. Preto vo vzťahu k žalobcovi mu vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania,

pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to za napísanie odvolania proti prvostupňovému rozsudku. Predmetom odvolacieho konania však už boli len

trovy prvostupňového konania, ktoré požadoval vedľajší účastník prisúdiť vo výške 81,53 eur. Táto čiastka tvorí tarifnú hodnotu veci v odvolacom konaní. Základná sadzba tarifnej odmeny z uvedenej hodnoty sa rovná čiastke 16,60 eur. Keďže ide o odvolanie proti výroku o trovách konania, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, znižuje sa výška tejto odmeny na 1 (§ 14 ods. 3, písm. b) vyhlášky). Súčet tejto odmeny a náhrady vo výške 15,93 eur sa zvyšuje o 20 % daň z pridanej hodnoty, t. j. o sumu 3,18 eur na celkovú výšku 19,11 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2 : 1 (§ 9 ods. 3 zák. č. 747/2005 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.